

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3179/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Драган Ђокић и Мирјана Ђокић, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Драгаш, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7063/18 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7063/18 од 11.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7063/18 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17561/15 од 26.04.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 240.000,00 динара, за претрпљени страх 150.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености 60.000,00 динара, све са законском затезном каматом на наведене износе почев од 26.04.2018. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко досуђених 240.000,00 динара до тражених 400.000,00 динара, за износ од још 160.000,00 динара, за претрпљени страх преко досуђених 150.000,00 динара до тражених 250.000,00 динара, за износ од још 100.000,00 динара, за претрпљене физичке болове преко досуђених 200.000,00 динара до тражених 300.000,00 динара, за износ од још 100.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености преко досуђених 60.000,00 динара до тражених 100.000,00 динара, за износ од још 40.000,00 динара, све са законском затезном каматом на наведене износе почев од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе даму на име накнаде материјалне штете за медицинске интервенције, лечење и терапију исплати појединачне износе са припадајућом каматом ближе наведене у овом ставу изреке.

Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 213.600,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7063/18 од 11.07.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади материјалне и нематеријалне штете. По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима, који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде, већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним ставом који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, а другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.08.2015. године, ради накнаде материјалне и нематеријалне штете, а побијана вредност предмета спора је 650.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић